

॥ खंड ०९ ॥
 ॥ भजन पाठा नं. २० ॥
॥ कृष्ण भजने व पाठे चा संव्रहं ॥

॥ कृष्ण भजन पाठा २०/०९ ॥

- ॥ बिरद वाणी गरजला । चला जावुं म्हणे गोवर्धन पुंजायला ॥
 ॥ बिरद वाणी गरजला । जावु म्हणुन त्यानं गोवर्धन पुंजला ॥
 ॥ बिर्द वाणीवर उभा राहीला । जावु म्हणुन त्यानं गोवर्धन पुंजला ॥
 ॥ ईद्वानं केला परं/पणं । कृष्णा वरं ।
 यानं गोवर्धन तारलं । नखा वरं ॥
 ॥ गोवर्धन नखी धरला । यानं इंद्राचा पणं खाल्या केला ॥
 ॥ विर्दसाठी देव धावुन आला । आपल्या बाळ्योपाळ्याचा संभाळ केला ॥
 ॥ देवा धावल्याशी पाव । आपल्या विर्दचा करजो संभाळ ॥
 ॥ संभाळ संभाळ वचन । वचनी गोयला देवराया किसन ॥
- ॥ द्वौपदीच्या संकष्टाशी । जसा तु धावला ।
 कृष्णा तसाच धावत, ये बापा विठ्ठला ॥
 ॥ अर्जुनाशी त्वा दावले रूप । आमची चुकव देवा चौ-यांशीची खेप ॥
 ॥ अर्जुनाशी त्वा दावले रूप । आमचे मिठव देवा चौ-यांशीचे दुःख ॥
 ॥ भक्ता साठी तो जगजेठी । आला धावुन ।
 आला धावुन भाव भक्तांचा पाहुन ॥
 ॥ भक्ता साठी तो जगजेठी । धावत आला ।
 धावत आला सत्य भक्ताच्या वचनाला ॥
 ॥ भक्ता साठी तो जगजेठी । बसुन मळ्यावरं ।
 बसुन मळ्यावर पाखरे उडवे सारंगाधरं ॥
- ॥ खेळ खेळतो सारंगाधर । मानवात उभा हा नर भुम्मेवर ॥
 ॥ खेळ खेळतो सारंगपाणी । या लेकरा साठी ये बापा धावुनी ॥
 ॥ आकाश वाणी गर्जला । या विर्दसाठी देव धावुन आला ॥
 ॥ राखली विर्दची बाणी । गोपाळ संग उभे देव कृष्ण धनी ॥
 ॥ रखो बिरदकी बाणी । करो रोग विघ्नोका पाणी ॥
- ॥ राम भजन पाठा २१/०२ ॥
- ॥ रामानं सिता कशी मुकलीसे/मुखलीसे वनाशी ।
 तशीच गती, नको-करू कृष्णा । आपल्या बाळाची ।
 तशीच गती, नको-करू कृष्णा । धर मज पोटाशी ॥
 ॥ सिता जाणकी उचल पालखी । माय रुकमाई ।
 सावंगपुर नगर कोरं । माहेर होय बाई ॥
 ॥ महा विर मारोती झाला । विघ्न निवारी ।
 कृष्ण नामाची टाळी हो राया । भक्ताला तारती ॥
 ॥ तारा बाईचा विर हनुमान । आला यवगाचा खेळ ।
 आला यवगाचा खेळ । कृष्णा, निघ बाहेर ॥
 ॥ नव्यानवं राम झाले । हा उरला राम तारण या बाळाले ॥
 ॥ जप लावला तुया पाई । आनंदानं नांदवा बाळाची देही ॥
- ॥ भजन पाठा २०/०३ ॥
- ॥ नामी तरले तरन भरोसा । ऐसा बोले माझा सखा ॥
 ॥ ऐसा बोले माझा सखा । या नामाला विसरू नका ॥
 ॥ या नामाला विसरू नका । विसरन त्याला बसन धोका ॥

॥ जे होईन बेर्हमान । त्याची पुस घेर्हन ॥
॥ जे होणार नाही बेर्हमान । त्याला नामी सांभाळन ॥

॥ भजन पाठा २७/०४ ॥

॥ ऐसा न्याहारून पाहये । अन्जानाचा तो दयालु आहये ॥
॥ ऐसा न्याहारून पाहयं । लेकराचा तो कनवालु आहयं ॥
॥ नेवु बसवले, गोपाळ । कृष्णा अक्षर पाहयं ॥ नेवु बसवले..
॥ नेव बसवले, अन्जान । कृष्णा शिकवत असे व्यान ॥ नेवु..

॥ भजा भजन पाठा २७/०५ ॥

॥ भजा प्रभुदेव श्रीकृष्णा । याहीनं बसवली येथे व्यारका ॥
॥ भजा प्रभुदेव नायका । येथे उठला आहे सिद्वाईचा भडका ॥
॥ भगवत भजन करो भैया । तेरी अंबर बनेणी काया ॥
॥ भगवत भजन करो भाई । उसमे किसनंजी रहते है ॥
॥ भगवत भजन करो भोला । पडे तन घट मे उजाला ॥
॥ तुम्ही डिकाव या नामाला । कोटी सुर्यप्रभा सम होईन उजाला ॥
॥ तुम्ही डिकावं या नामाला । कोटी चंद्रप्रभा सम होईन उजाला ॥
॥ राहु/रवी दिवस येर्हन खरा । यमाजीचा नाही राहणार होरा ॥
॥ राहु दिवस येर्हन । करोडो वर्षे आयुष्य, सुखः कुडीवर होईन ॥
॥ हे होय कृष्णाची गाही । महाराजा येवुन भरन हो हृदयी ॥
॥ पाताळचे पालक, स्वर्गिंचे दैवत ।
येतीन भेटी साठी मिर्तलोकी/हृदयी ॥
॥ येतीन देवाचे दैवत । उभा राहीन देव त्या रंगात ॥
॥ स्वर्गिंचे दैवत, पुजाले मिर्तलाकी/धरणी ।
आता घातलीसे मिठी राया चरणी ॥
॥ घेवुनी खजीना, आत्मा ठेवा सुखी । येतीन भेटीसाठी मिर्तलोकी ॥
॥ व्यान शक्ती, अनंत तृप्ती । हृदयी संजीवनी धनी अवधुताच्या ।
परमय पदी भवत ताराया । वर्षाव अमृताचा ॥
॥ तेरे घरमे हे भंडार । यार तु क्यो फिरता बाहर बाहर ? ॥
॥ खोल वरवाजे कवाड । देख यहा कोई कुंजीवाला लाल ॥
॥ सृष्टीवर अवतार उभा हा । करन शिष्टाई ।
हे निजरूप भुम्मा । जाणी करन चौताई ॥

॥ नाम भजन पाठा २७/०६ ॥

॥ नाम छ्याहो लवलावी । आदीपुरुष महाराज भरनं हृदयी ॥
॥ नामी राहयं करन संभाळ । भजनी राहयं करन संभाळ ।
आला सावंव्याचा दयाळ ॥ नामी राहयं करन संभाळ..॥
॥ नामी राहयं बा भजनी राहयं । आहो राहयं ।
चुकन चौ-यांशी अशी सांगी आहे हो ॥
॥ नामी न राहये बा भजनी न राहयें । आहो राहयं ।
त्याला चौ-यांशी बा चौ-याशी भोगानं आहे हो ॥
॥ नामी राहयं भजनी राहयें । नामी राहयं भजनी राहयें ।
चुकन चौ-यांशी अशी धन्याची सांगी आहये ॥
॥ सांगी खरी नाम खडका । सिद्वाच्या मुखी आहे अविनचा भडका ॥
॥ सांगी खरी नाम खडका । ऋषिकेशी आले हरीनाम ऐका ॥

॥ लहानपण भजन पाठा २७/०७ ॥

॥ जिथ आहे लहानपण । तिथ आहे देवाचं दर्शन/देणं ॥
॥ लहानपण देगा देवा । मुखी लागो साखरेचा रवा ॥
॥ इंद्राचे ऐरावत रत्न थोर । त्याला आहे अंकुशाचा मार ॥

॥ जिथ आहे मोठेपण । त्याला यातना कठिन ॥
 ॥ लहानपण धरले । म्हणुन देवा त्वां यवगं लोटले ॥
 ॥ शरण राहता मरण नाही । ऐशी आहे कृष्णाची गाही ॥

॥ पक्वान्न भोजन भजन पाठा २९/०८ ॥

॥ भोजनं वाढती आदीमुनी । तिळभर याहीला अहंता नाही ॥
 ॥ भजन करता मिळनं भोजन । ऐस सांगुन ठेवलं कृष्णानं ॥
 ॥ भजन करता मिळनं भोजन । हंकारवाणी महाराजाचं कराव सुमरनं ॥
 ॥ भजन करता मिळनं भोजन । देवाचं नित ।
 नाम घेता चुकवन चौ-याशी यवनं ॥
 ॥ भजन करता मिळनं भोजन । विठुचं नित ।
 नाम घेता मजला देव झाले प्रसन्न ॥
 ॥ भजन करता मिळलं भोजन । देवाचं नित । नाम घ्याहो नित्यरूप ॥

॥ भजन करा देवाचं । नका बसु निचंत ।
 ही वेळ गोल्यावर मग पस्तावलं मन ॥
 ॥ पक्वान्न भोजन तयार केलं । काय करनं अन्न ।
 बिना जेवल्या वाचुन कैसं । होईन समाधान ॥
 ॥ जेवणार वाला जेवुन गेला । घ्या तुम्ही ओळखुन ।
 पाची पानाचा विडा जेवला । मन समाधान ॥
 ॥ बेचाळीस विडयानं । कैफी झाला फार ।
 शिदाईचा भम्कार उठला । याहीघ्या मुखचा कार ॥

॥ ऐसा योर्नी समाधान । न जेवता तृप्त झाले याहीचे मन ॥
 ॥ भजन पुंजन ध्यान तुझां । भजन/सुमरन करतो गा बाळ तुझां ॥

॥ भजन पाठा २९/०९ ॥

॥ राघो स्वर्गि उडाला । अमृतफळ चोचेत घेवुन देव भुम्मेवर आला ॥
 ॥ पिंजरा काटयाचा केला । त्यामध्ये राघो बसवला ॥
 ॥ पिंजरा आकाशी डोले । त्यामध्ये राघो बोली बोले ॥

॥ भजन पाठा २९/१० ॥

॥ चतुराई केली चातुरा । कृष्ण अवतारा ।
 धरलं सत्य त्वा । अवघ/यवगं, आणलं घरा ॥
 ॥ चतुराई ची चतुर्पती । होती नव्हती नाही दिली कोणाच्याही हाती ॥
 ॥ चतुर्पती देव । तारन देही ।
 हे कितीक सांगीतलं कोणी ऐकत नाही ॥
 ॥ चतुर्पती देवाला । तुम्ही भजा ।
 हा यवगानं यवगा संग वागवनं सदा ॥
 ॥ चतुर्पतीचं घर नाही । पाहीलं कोणं ?
 ऐसे कैक झाले बेईमान । भुलले जन ॥
 ॥ लदबद ज्योतीचा प्रकाश । ओळखा याहीचे घर हो राया अनामताच घर

॥ भजन पाठा २९/११ ॥

॥ हाताशी लावला हात, मिळवलं गोत ।
 धनी आले हो आले अवधुत/अनामत/समर्थ/दयाधुत ॥
 ॥ हात या धर्लन त्वां दाखवलं जग ।
 तु पुर्विचा मायबाप अवधुत । पुर्विचा आदीरूप ॥
 ॥ हात या धर्लन त्वा दाखवली वाट ।
 दाखवली वाट उभे कृष्ण नाथ ॥

॥ लष्टान भजन पाठा २९/१२ ॥

॥ भजनात जर लष्टाण खेळत असेल, तर हमखास म्हणण्यात येणारे
भजनां चे चरणे... ॥

॥ आदी भैस अभेष माया । मिटवनं वैत भुतांचा ।
सावंग नगरी अखंड जयघोष । होईन नामाचां ॥

॥ हाल-हाल करून भुताचा । वंश मिटवनं ।
प्रथम उभा राहून भैस । मारण सैतानं ॥

॥ त्वा मचवले ढोंग । आमच्या रायानं ओळखला रंग ॥

॥ सोग करून ढोंग फैलावती । रूप दाखवते जगापरी ॥

॥ सांगा भैसाच्या रूपा परी । आहे तरी कोण ? ।
ईद्वा सारखे देव येवुन । याहीला करते नमनं ॥

॥ कोण देव कोण दानव । ठाउक या भैसाले ।
वैता सारखे वागता गडेहो । नाव घेता देवाचे ॥

॥ वैत भाव विपरीत मती । नाश हो तत्वालां ।
सत्य बोला सत्य चाला । धनी, तारण अवध्याला ॥

॥ सत्य वचन सत्य बोली । देव दरबारी, भैसा दरबारी ।
हेच घर हेच मोक्ष । पहिली पायरी ॥

॥ दरबार देवाचां होय । निळावंतीचा येथे न्याय आहे ॥

॥ दरबार देवाचा होय । ख-या खोटयाचा येथे न्याय आहे ॥

॥ दरबार द्युतांचा होय । वर पंजा आदीपुरुषाचा/कृष्णाचा आहे ॥

॥ लष्टानाचे भजन पाठा २९/१३ ॥

॥ कोण ठिकाण ? कोण मकाण ? कोण तुमचं गावं ?
कोण्या ठाची राहता तुम्ही ? काय तुमचं नावं ? ॥

॥ मुका मौना आला । वाचा नाही याच्या बोलाला ॥

॥ देव दरबारी मुका बसला । का आहे इथं ?
मुखी नाम घेतां अवधुत । घेईन पदरातं ॥

॥ अवधुत नाम, आहे गा दादा । गोड साखरं ।
साखर असुन गुळ भक्षिता । केवढा हा अंधःकारं ॥

॥ लष्टानाचे भजन पाठा २९/१४ ॥

॥ दादा होय का बाई होय ? । आपलं नाव सांगत का नायं ॥

॥ नको करू नामाची चोरी । बांधल्या जाशीन देव दरबारी ॥

॥ भिक्या-भिक्या म्हणुन हाका मारशी । भिक्या बांधला कृष्णानं खांबाशी

॥ भिक्या बांधला खांबाशी । त्याची काढली कृष्णानं दाढी-मिशी ॥

॥ मुजोरी केली भिक्यानं । त्याची फजीती केली या कृष्णानं ॥

॥ नाचु नाचु झाला जेरजेर । तो मुजोर ।
शिक्षा लाभली माहया बंधुशी । पसरते पदर ॥

॥ देवादिकाशी कळलं । आता कैस होईन ? ।
या कृष्णान उडवला मान । दोहीताचा ॥

॥ आमचा हा देव लाल लाल । वैत-भुताचं काढतो साल ॥

॥ हे होय या देवाचे लालं । आपल्या मुखानं चांगला बोलं ॥

॥ लष्टान भजन पाठा २९/१५ ॥

॥ खेता भुताचं राहनं/ठाणं जंगलानं । याच्या कपाळी शेंद्राची कोर ।
याच्या कपाळी शेंद्राची कोर । इथं कायले आला हा मुजोर ॥

॥ इंद्रानं केला पणं, कृष्णावर । यानं गोवर्धन धरला, नखा वरं ॥

॥ गोवर्धन नखी धरला । या कृष्णानं या इंद्राचा पण खाल्या केला ॥

॥ मुजोरी केली इंद्रानं । त्याची फजीती केली या कृष्णानं ॥

॥ देवादिकाशी कळ्ळं । आता कैस होईन ? ।
 यान उडवला मान । देवताचा ॥
 ॥ सांगा भैसाहुन जगात मोठं । आहे तरी कोण ?
 इंद्रा सारखे देव करते । आदी भैसाला नमनं ॥
 ॥ आमचा देव लाल लाल । देव-दानवाचे तो काढतो सालं ॥
 ॥ हे होय या देवाचे लालं । आपल्या मुख्यानं चांगला बोल ॥

॥ विनवणी चा भजन पाठा २९/१६ ॥
 ॥ कोण्या कोण्या परी, हाका मारू तुला ।
 तारण करा महाराजा नरदेहीला ॥
 ॥ कोण्या कोण्या परी । हाका, मारू तुला ।
 प्रल्हादासाठी तु खांबात उतरला ॥
 ॥ खांब कराडला । दणाना भैसाचा/तिताळी उठला ।
 आपल्या बाणसाठी धावुन । देवानं, अवतार धरला ॥
 ॥ देव व्वारी उभा झाला । हिरण्यकश्यं नखी फाडला ।
 हे देव येवुन आपल्या बाणस साहयं झाला ॥
 ॥ देव उभा राहीला । आपला बाळ ओट्यात घेतला ॥
 ॥ दणाना उठला भैसाचा । चुराडा झाला वैत-दानवाचा/वैता-भृताचा ॥
 ॥ मुजोरी केली वैतानं । त्याची फजीती केली या देवरायानं ॥
 ॥ देव-दानवाशी कळ्ळं । आता कैस होईन ? ।
 यान उडवला मान । देव-दानवाचा ॥
 ॥ आमचा देव लाल लाल । देव-दानवाचे तो काढतो सालं ॥

॥ ओवी ॥

॥ सादर सुंदर, पायाचा आधार । मी तुमचा चाकर, आहे मुजोर ॥
 ॥ मुजोरी केली, लज्जा हे दावली । मांग हे भोगली, बंदे छाया ॥
 ॥ तिरलोकी हवाला, हुंजुरचा तो बेटा । त्यावर दिला फाटा, यवगायवर्णी
 भजनं :- ॥ यवग धरून उभा राहयं । याहो महाराजा तुम्ही करा हो संभाळ ॥

॥ लष्टानाचे भजन पाठा २९/१७ ॥

॥ उतर देवा प्रल्हादा सारखा । उतर देवा प्रल्हादा सारखा ।
 तसाच धावत ये बा । कृष्ण अवधुता ॥
 ॥ भक्ता साठी झाला कष्टी । आला धावुनी ।
 आला धावुनी धनीदेव सत्य भक्ताच्या वचनी ॥
 ॥ धनीदेव आले धावुन । या बाणाचा आकात पाहुन ॥
 ॥ आले या ठाई हो माझे जगजीवनं ।
 भक्त देवाची आशा कृष्णदेव । करे संपुर्ण ॥
 ॥ देव पुरवन तुमची आशा । तुम्ही धरा हो धिर ।
 वैत जनांचा येवुन राया । करे संहार ॥
 ॥ मोडन जंतराचा भार । उभा आहे कृष्णदेव पुर्ण अवतार ॥

॥ भजन पाठा २९/१८ ॥

॥ किसनजी रखे/रखो बिरदकी बाणी । करे/करो रोग विघ्नोका पाणी ॥
 ॥ रामा पारधी यमदुत । पत्ता काढुन तो घुसतो घरात ॥
 ॥ नाव राशी घेतला शोध । या रायानं याहीला सांगीतला बोध ॥
 ॥ बोध सांगीतला अर्जुनाले । यात नाही तुये मायबाप मराले ॥
 ॥ अर्जुनाशी दावले रूप । या बाणाचे मिठव देवा चौ-यांशीचे दुःख ॥
 ॥ पांडव कुंता देवीचे । मालक होय या जम्बु व्वीपाचे ॥
 ॥ संग शक्तीचे नाव । आत्मा उभा या कुडीचा राम ॥
 ॥ उभा आहे माझा राम । राम करे यवगाचे काम ॥

॥ आत्मा चाल/ताल भजनी राहयं । बहु यवगं सुखः पाहय ॥
 ॥ धन्याचे सुखः आहे थोर । धनी उभे कृष्ण अवतार ॥
 ॥ धनी उभे पुर्ण अवतार । दया केली या बाळावर ॥

॥ भजन पाठा २९/१९ ॥

॥ रूप दहा अवतारी । उभा, झाला श्रीरंग ।
 नागीनी-पद्मिनी रूप पाहुन । झाल्या दंग ॥
 ॥ हात घातला हेकडा । भुजंग पाडला उलटा ।
 येशन टोचले नाका । शेषाचा केला घोडा ॥
 ॥ शेषावर स्वार झाला । कृष्ण बाळ ।
 नाचु नाचु कालीया केला । जेर जेर ॥
 ॥ पाण्याचं अमृत केलं । या कृष्ण देवानं ।
 रोग विघ्ने उडवाया । नाही लागला खिनं ॥

॥ भजन पाठा २९/२० ॥

॥ श्री कृष्ण श्री हरी । कर दया बाळावरी । आले संकट निवारी ॥
 ॥ श्री कृष्ण श्री हरी । तार अन्जानाची देही ॥
 ॥ श्री कृष्ण जगजीवना । भेट दयाहो भक्ती जना ॥
 ॥ कृष्ण याहो लवकर । वाट पाहते देवा तुझे लेकरं ॥
 ॥ गरुडावर केली स्वारी । धावुन आले श्री कृष्ण हरी /बालाचे कैवारी ॥
 ॥ हे होय शकुनाची वाणी । धावुन आले कृष्ण धनी/श्रीहरी ॥
 ॥ निरंजन निराकार, उभा अवतार । बनलो याहीचे हात, तार भुम्मेवर ॥
 ॥ उभा आहे माझा सखा । आता नाही देहीला धोका ॥
 ॥ उभा आहे माझा देव । आता नाही या देहीला कोणाचे भेवं ॥
 ॥ उभा आहे आमचा कैवारी । आले संकट देव खिणात निवारी हो ॥
 ॥ अन्जानाचा कैवारी । आले विघ्न महाराजा निर्वाळी ॥
 ॥ आले विघ्न निर्वाळ्यो । महाराजा तु देहे तारजो ॥
 ॥ देहे तारा मायबापा । वेळे वेळ तुमच्या चरणावर माथा ॥
 ॥ देहे तार अवधूता । धरले चरण, चरणी ठेवला माथा ॥
 ॥ चरणी माथा ठेवला । बाळ गोपाळाचा संभाळ केला । वेल वाढवला ॥
 ॥ उभा आहे चकधारी । रोग विघ्न अवघे निवारी ॥
 ॥ सुर्देशनाच्या गणती । वेळा देहीच्या भोवती । याहीचे हत्यारं..
 हत्यारं बोलती अवधूत/विठ्ठल नाम ॥

॥ भजन पाठा २९/२१ ॥

॥ भाव धरा व्वैत सोडा । या देवाशी नाते जोडा ॥
 ॥ देवाच्या नामाची गोडी । देवाच्या गलपाला दोरी वांधली ॥
 ॥ आकाशवाणीचा दोरा हाती । राखवन आहे देवराया श्रीहरी ॥
 ॥ देवाच्या नामाची तलवार । ईचा कोणी ना धरे हात ॥
 ॥ नाम होय तलवार । ईचा कोणी ना धरे धार ॥
 ॥ नाम होय भाल्याची अणी । इथं चालत नाही कोणाची वाणी ॥
 ॥ भाला शुरा विराचा । संहार करते देव व्वैत दुर्जनाचा ॥
 ॥ भाल्या वरत भाले रंचले । हे होय खेत्रीयाची शाळ ।
 हे होय खेत्रीयाची शाळ । येथे खेळे कृष्ण राया ॥
 ॥ सुटला अगण्या वाण । व्वैत-भुत हे जातीन जळुन ॥
 ॥ सुटला अगन्या वाण । रोग विघ्ने हे जातीन जळुन ॥
 ॥ व्वैत सोडा हो सोडा । अवधूत येईन घरा । कैकाच्या मोडन खोडा ॥
 ॥ नामी राहता देव उडवन विघ्नं । ऐसं आहे हे चतुर्पंती नाम ॥

॥ भजन पाठा २९/२२ ॥

॥ अवधुता तुला सुमरीतो । या हरी धाव ।
आम्ही आलो तुया दर्शना । किती दुर तुये गाव ॥

॥ अवधुता तुला सुमरीतो । या हरी धाव ।
या गोपाळला चरण आपले दाव ॥
या अन्जानाला चरण आपले दाव ॥

॥ अवधुता तुला सुमरीतो । या हरी धाव ।
तुया वाचुन आमुची पाण्यात डुबते नांव ॥

॥ अवधुता तुला सुमरीतो । या हरी धाव ।
तुया वाचुन आमचा कोण करन संभाळ ? ॥

॥ हाका मारू कोणा ? मनाच्या मोहना ।
तुमच्या बिना माझा रंग सुना ॥

॥ किती अंत पाहशील देवा ? का नाही येत ?
कुठ गुंतला रे बापा भक्ताच्या वचनात ॥

॥ किती अंत पाहशी देवा ! कुठे गुंतला ?
तुला हाका मारता । कंठ माझा सुकला ॥

॥ तुमचा देवा धरला धावा । आपल्या अंतरी ।
हरघडी करतो प्रार्थना । माझे संकट निवारी ॥

॥ का गा रसला जगजेठी ? तुया नामाशी ?
या अन्जानाच्या संकष्टी । धाव ऋषिकेशी ॥

॥ संकट निवारजो देवा । आम्ही धरला तुमच्या पायाच्या धावा ॥

॥ धावा धरला पायी । आनंदानं नादंव बाळाची नरदेही ॥

॥ धावा धरला पायी । येवुन तारा महाराजा ही नरदेही ॥

॥ भजन पाठा २९/२३ ॥

॥ एवढं केल कैश्यासाठी । देवा याहो रातोराती, या गोपाळ साठी ॥

॥ देवा तुम्ही रातोराती याना । तुमचा बालक आहे तान्हा ।
तुमचा बालक आहे तान्हा । पाजा अमृताचा पान्हा ॥

॥ देवा तुम्ही रातोराती आले । साहयं भावीकाले/अन्जानाले झाले ॥

॥ देवा तुम्ही रातोराती आले । देणं भावीकाले/अन्जानाले दिले ॥

॥ देवा तुम्ही रातोराती आले । ऐसे भावीक/अन्जान कितीतरी तरले ॥

॥ देवा तुम्ही रातोराती यानां । भेटं भावीकाले/अन्जानाले देनां ॥

॥ हे होय भावीकाची/अन्जानाची आस । भजन करा हो सावकाश ॥

॥ भजन करा देह झिजवा । करू नका थट्टा ।
केली कमाई वाया जाईन । पाण्याच्या लोटा ॥

॥ ऐका महाराजाची वाणी । भाव धरून ऐका कानी ।
करा या संधीचा मान । उभा कर्तार धनी ॥

॥ भजन पाठा २९/२४ ॥

॥ भैसराज महाराज । उभे राहा यवगाले ।
आता दयाहो भेट । बहु, जाभ होईन आम्हाले ॥

॥ काहो कठोर केलं मनं । विनवितो रात्रंदिनं हो ॥

॥ भावीका साठी, तुम्ही याहो जगजेठी । आहो जगजेठी ।
माझे अन्याय घालाना पोठी हो ॥

॥ लवकर याहो गरुड ध्वजा । किती अंत पाहशील माझा ॥

॥ मजला मानु नको दुजा । पडलो पाया विनवितो विदुराया ॥

॥ निशःकलंकी अवतारा । तुम्हा विनवितो, आम्हा हदयी धरा ॥

॥ निश्कलंकी अवतारा । लवकर याहो जगाच्या/भक्ताच्या माहेरा ॥

॥ निश्कलंकी अवतारा । लवकर याहो गरुडावर बसणारा ॥

॥ लवकर याहो अवतारा । तुला पाहता तिरभवन कापे थरथरा ॥

॥ निश्कलंकी आल्यावर । याहीची कमान हो कमान यवगावर ॥
 ॥ निश्कलंकी अवताराची । पाहयंतो वाट ।
 कुठे गुंतला रे बापा । भक्ताच्या वचनात ॥
 ॥ निश्कलंकी अवताराची पाहयंतो मी वाट ।
 तुम्ही या महाराजा । सोयंम् दयाहो भेट ॥
 ॥ निश्कलंकी अवताराची पाहयंतो वाट ।
 तुम्ही या महाराजा । कुठवर पुंजु हे पाषाणाचे दैवतं ॥
 ॥ सोयंम् भेट माझे राया । आम्ही लागु हो लागु तुम्हा पाया ॥
 ॥ सोयंम् भेट माझे हरी । आम्ही जडलो देवा, आपल्या पायी/चरणी ॥

॥ भजन पाठा २७/२७ ॥

॥ भैसा खुम्मी अगाध वाणी । उठली गर्जना ।
 एक होईन आरोळी । जागी करन सारी सेना ॥
 ॥ भैसा खुम्मी अगाध वाणी । ज्योत प्रकाशनं देही ।
 एक होईन आरोळी । जागी करन चौताळी ॥
 ॥ चौथ्या खुम्मी उभा धनी । तो तारण अवघ्या जिवाजनी ॥
 ॥ चौथ्या खुम्मी उभा धनी । हे सर्व याहीच्या अध्यानी ॥
 ॥ चौयवगाचा सुत्रधारी कृष्णा । याहीन तारु केली जीवाजना पृथ्वा ॥

॥ भजन पाठा २७/२६ ॥

॥ ठाळ वाजे घोळ वाजे । नौबत वाजे झनाना ।
 श्री कृष्णाचा अवतार आला । राम कोणी म्हणाना ।
 श्री कृष्णाचा अवतार आला । कृष्ण अवधुत कोणी म्हणाना ॥
 ॥ झन्झन् झनाना । एकच होईन दणाना ।
 श्री कृष्णाचं भजन करा । हा राम कोणी भजाना ॥
 ॥ चौथ्या खुम्मी धनी जागृत । आकाश वाणी याहीच्या मुखात ॥
 ॥ आदीपुरुष अवधुत अनामत ज्योत । धुम्मधुम्मकार जगात ।
 धुम्मधुम्मकार या जगात । याहीच होईन कौतुक ॥

॥ भजन पाठा २७/२७ ॥

॥ तुया सारखा आमचा देव । असता पाठी राखा ।
 आम्हा जरा भर धोका । नाही कोणाचा हो ॥
 ॥ तुया सारखा आमचा उभा । आहे देव । आहो देव ।
 आम्हा जराभर नाही कोणाचं भेवं हो ॥
 ॥ तुया सारखा आमचा उभा । आहे हरी । आहो हरी ।
 आम्हा दुःख आता कैश्या परी हो ॥
 ॥ तुया सारखा आमचा उभा । आहे विठु ।
 पुन्हा पुन्हा तुला आम्ही । नित भेटु हो ॥

॥ भजन पाठा २७/२८ ॥

॥ बहुत यवग लौटले देवा । तुया सांगीनं/कृपेनं ।
 काही नाही झाल/होत मागणं । माहयाच्यानं ॥
 ॥ मागणं मागतो गा देवा । बिना मागल्यानं देणं देजो गा देवा ॥
 ॥ माझा जन्माचं निमित्यं देवा । पहावं शोधुन ।
 माझं मजला देणं देवा । केळ्हा भेटनं ॥
 ॥ माझं मजला सुःख दयाहो । धाव पाव आता ।
 माझी अरज/मागणं आहे देवा । तुमच्यावर सत्ता ॥
 ॥ सत्ता माझी सत्ता तुमची । राहु दे आता ।
 सदा विनवितो देवा भक्तात । ठेवावं समानता ॥
 ॥ लहान्याचे मोठो झालो देवा । तुया कृपेनं ।
 एवढं मागणं मागतो देवा । नको देवु अभिमान ॥

॥ अगाध वाणी अगाध धनी । अगाध महीमा तुही ।
 तुया वाचुन ईच्छा/मागनं पुर्ण । कोण करन माही ॥
 ॥ ईच्छा पुर्ण कर या देही । देहीतुन जावुच नको कयी ।
 देहीतुन जावुच नको कयी । असो तुया सुखारूपाची गाही ॥
 ॥ मागणं लय नाही लय नाही । ईच्छा पुर्ण कर माही देही ॥

॥ भजन पाठा २९/२९ ॥

॥ जन्म देता देवा शिन नाही आला । भेटीसाठी कंटाळ का धरला हो ॥
 ॥ जन्म देता, मनी बा उळ्हासला । भेटी साठी त्वा उशिर लावला हो ॥
 ॥ भेटी साठी देवा हिंडलो वनवन । झालो बेजार, यवगं झाले तिन ॥
 ॥ भेटी साठी देवा नेत्र शिणले । कैसे आहे हे माहया जन्माचे घेरे हो ॥
 ॥ जन्म दिला तुम्ही यवगायवगी । चकरा मारतो देवा मी घडोघडी/सावंगपुरी
 ॥ तुया-माहया जन्मो-जन्माच्या गाठी । आता कैश्यान होती तुटातुटी ॥
 ॥ का ना येशी ? तुला काय पडलं ओझं । भेटत नाही तु आम्हा घडीभर ॥
 ॥ का ना येशी ? तुला काय पडलं कोङ । प्राणगेल्यावर मग काय पाहु पुढं ॥
 ॥ चरण चारीया अवतारा । लवकर याहो भक्ताच्या/भक्तीच्या माहेरा ॥

॥ भजन पाठा २९/३० ॥

॥ जन्मो-जन्मीच्या धारा आहे भक्ताची तळमळ ।
 भक्तांची तळमळ तु अवतारा संग येणं ॥
 ॥ जन्मो जन्मी आम्ही करीत । आलो भक्ती । आहो भक्ती...
 म्हणुन झाली येथं तुयी प्राप्ती हो ॥
 ॥ जन्मो जन्मी आम्ही करीत आलो सेवा । आहो सेवा
 म्हणुनिया तुया धरलासे धावा हो ॥
 ॥ जन्मो जन्मी आम्ही करीत आलो सेवा । मुखी रहाव देवा रांत्रं-दिनी ॥
 ॥ जन्मो जन्मी आम्ही धरीले पाय ।
 उभी आहे माझी माय । जीवन कळ हो ॥
 ॥ जन्मो जन्मी आम्ही हाताशी लावला हात ।
 म्हणुन हे मिळाले या देवरायाचं गोत हो ॥
 ॥ जन्मो जन्मी हाताशी लावला हात ।
 उभे झाले देवराया कृष्ण अवधुत हो ॥

॥ भजन पाठा २९/३१ ॥

॥ मिर्लोकी उभा राहयं । देवा दाखव तु आपले पाय ॥
 ॥ देवा दाखव तु आपले पाय । या बाळचा करावं संभाळ ॥
 ॥ पाय म्या धरले मजबूत । नाही सोडतं हो जगजेठं ॥
 ॥ नाही सोडतं जगजेठ । आता उभा होय इथं ॥
 ॥ पाय म्या धरले बळकट । आता नाही सोडतं जगजेठं ॥
 ॥ पाय धरले बळकट । तुमच्या चरणी देह करा मजबूत ॥
 ॥ पाय म्या धरले मजबूत । सत्ता नाही कोणाची चालत ॥
 ॥ पाय म्या धरले लवलाकी । ऐका ऐका या देवाची गाही ॥
 ॥ पायी घातलीसे मिठी । येवुन तारा महाराजा जगजेठी ॥
 ॥ पायी घातलीसे मिठी । तारा जगवा महीमा आहे गा मोठी ॥
 ॥ महीमा आहे गा मोठी । तारण करा महाराजा जगजेठी ॥
 ॥ महीमा आहे गा तुही । येवुन तारा बाळची नरदेही ॥
 ॥ महीमा आहे गा तुही । आता चालव तिरलोकी गाही ॥
 ॥ तिरलोक्याचा होय दाता । संभाळ करा महाराजा अवधुता ॥
 ॥ संभाळ संभाळ वचन । वचनी गोयले देवराया किसन ॥
 ॥ वचन दिले मानवाले । मानवाची देवा करूणा तुले ॥
 ॥ उभा राहयं आपल्या वचनाले । संभाळ करा आपल्या बिर्द वाणीले ॥

॥ बिर्द वाणी तुही होय । संभाळ करनं देवा तुया हाती आहे. ॥

॥ भजन पाठा २७/३२ ॥

॥ अवधुत आमुचा होय पुर्विचा सखा । चुकवन चौ-यांशीचा खेपा हो ॥
 ॥ चौ-यांशीचे दुःख आहे बहु परी । म्हणुन उभे झाले अवधुत भुम्मेवरी ॥
 ॥ यादवाचे घर, वंश कृष्णाचा । कलयवगी उगवला कोंब या देवाचा ॥
 ॥ यादवाचा घर, हरीचं माहेर । ईथे नांदतो सारंगधर वंश परांपर ॥
 ॥ व-हाडच घर, लक्ष्मणीचं माहेर ।
 ईथे हरी घालतो येरझार । वंश परांपर ॥
 ॥ आम्ही व-हाडी व-हाडी । लक्ष्मणीच्या माहेरचे गडी ।
 तुम्ही याहो आमच्या घरी । विनवितो जगजेठी ॥
 ॥ कलयवगी भक्तजन, देवा सम्मान । ऋषीकेशी आले याहीला शरण ।
 ऋषीकेशी आले याहीच्या आंग/संग ॥
 ॥ अवधुत आले भक्ती/भुम्मा कारण ।
 घरोघरी होईनं नाम सुमरनं । होईनं नाम सुमरनं ॥
 ॥ अवधुत आले भक्तीला तारू ।
 मुखाने आवाज केला सुरू । आवाज करा सुरू ॥
 ॥ मुळ यवगाचा भक्त होय । शेंडा-बुड याहीला मालुम आहे ॥
 ॥ मुळ्यवगाचा भक्त गडे हो । शेंडयावर आला ।
 मिर्तलोकी हरीनामाचा कोंब/कंद उगवला ॥
 ॥ आनंदाचा आनंद । आनंदात आला ।
 मिर्त लोकी हरी नामाचा । उजाला झाला ॥
 ॥ कलयवगी भक्तजन, देवा सम्मान ।
 महा महा ऋषीकेशी आले याहीला शरण ॥
 ॥ देव उभे राउऱ्यात । आहे अमृताचे झाड ।
 याचा आकाशी गेला आहे शेंडा । पाताळी आहे जडं ॥
 ॥ देव उभे राउऱ्यात । आहे अमृताची धुनी ।
 या भुम्मेवर आहे सुगंध चंदनाची उटी ॥

॥ भजन पाठा २७/३३ ॥

॥ नरदेह जन्म हि-या समान । संगती तरला ।
 सत् संगतीचा संग केला । देह कामा आला ॥
 ॥ नरदेह जन्म हि-या समान । संगती बुडाला ।
 कुसंगतीचा संग केला । देहे वाया गेला ॥
 ॥ संगत करावं कोणाची । संगत करा हो सत् सज्जनाची ।
 ॥ संगत करा सत्-सज्जनाची । पाखंडयाची संगत नाही कामाची ॥
 ॥ देवा भावाची संगत । त्याची मला लागो लाथ ॥
 ॥ देवा भावाचा शेजार । आळ्या जन्माचा होईन उध्द्वार ॥

॥ भजन पाठा २७/३४ ॥

॥ कृष्ण संगतीचा लाभ । काहीतरी पुर्व जन्मीचा भाग ॥
 ॥ कृष्ण संगतीचा लेश । गोपाळ आले मुज-यास ॥
 ॥ गोपाळ आले मुज-यास । महाराज उभे राउऱ्यात ॥
 ॥ महाराज उभे राउऱ्यात । डंका वाजे तिरभवनात ॥
 ॥ डंका वाजे । तिरभवनात, याहीची सोयंम उभी ज्योत ॥
 ॥ याहीची सोयंम् उभी ज्योत । साहयं झाले अंजानास/गोपाळस ॥
 ॥ या निर्वाणाची ज्योत उभी सोयंम् । या ज्योतीनं मदत केली पुर्ण ॥
 ॥ कृष्णानं धरला अवतार । झाला महार, उभा फळीवर ।
 तुम्ही तिकुन आम्ही ईकुन । होवु दया यवगाचा कार ॥

॥ भजन पाठा २७/३५ ॥

॥ अवधं करशी माझां माझां । इथं काय आहे तुझां ॥
 ॥ इथं आमचं काही नाही । आम्ही जडलो हो तुया पाची ॥
 ॥ अवधे घातले पाण्यात । एक माझा कृष्ण नाथ ॥
 ॥ अवधे घातले भरी । एक माझा कृष्ण हरी ॥
 ॥ अवधे देशोधडी गेले । या विठ्ठलाने आम्हा सांभाळले ॥
 ॥ अवधे आहे नाशीवंत । येथं उभा आहे माझा कृपावंत ॥
 ॥ कितीक आले कितीक गेले । कोणी काही नाही केले ॥
 ॥ पक्का धरूळनी भाव । उभा आहो या देवा सम्मोर ॥
 ॥ उभा देवा सम्मोर । अन्याय अपराध देवा माफ कर ॥
 ॥ अपराध देवा कर गा माफ । तुच होय माझा पुर्विचा बाप ॥
 ॥ तु असतांना बाप । का हे घडले पाप ? ॥
 ॥ आहो घडले हे पाप । देवा तु एवढे कर गा माफ ॥
 ॥ अपराध माझे कोट्यानं कोटी । देवा तुम्ही घालाना पोटी ॥
 ॥ माझेया अपराधाच्या राशी । भेदुन गेल्या महाराजा गगणाशी ॥

॥ भजन पाठा २७/३६ ॥

॥ देवा तुम्ही सागरचे राहणार । तुमची सागरी महिमा ।
 समजावुन सांगा हो मजला माहेरच्या खुणा ॥
 ॥ देवा तुम्ही कृपेचे सागर । कृपा कर ।
 आम्ही जडलो शरपंजरी । नका करू दुर ॥
 ॥ तुम्ही कृपेचे सागर । कृपा कर ।
 आम्ही धरला तुमचा पदर । नका करू दुर ॥
 ॥ तुम्ही दयेचे सागर । दया कर ।
 तारण करा महाराजा । नका करू दुर ॥
 ॥ सागरात पोहतो आम्ही । तुमचं काय नेलं ?
 या कृष्णाजीनं देण हो । आम्हासही/आम्हालाही देल्लं ॥

॥ भजन पाठा २७/३७ ॥

॥ तारण तारण ऐसा भरवसा । ऐसा आहे हरीनामाचा ठसा ॥
 ऐसा हरीनामाचा ठसा । हरी नामाला विसरू नका ॥
 ॥ विसरन त्याला बसन धोका । ऐसा बोले माझा सखा ॥
 ॥ हरीला विसरू नका । हरी होय आत्मजीवाचा सखा ॥

॥ भजन पाठा २७/३८ ॥

॥ पक्का आधार मेढी/मेळी चा । भरवसा नाही मजला गणगोताचा ॥
 ॥ पक्का आधार मेढी/मेळी चा । भरवसा नाही मजला वरकट जनांचा ॥
 ॥ पक्का आधार मेढी/मेळी चा । भरवसा आहे मजला कृष्ण देवाचा ॥

गजर :-

॥ सारंग धरा, मुर्त तुझी । जगात दिसत नाही...
 अनमोल जन्म दिला । तुझे उपकार फिटत नाही ।
 अनमोल देण दिले । तुझे उपकार फिटत नाही ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

